

ASPECTE CONTABILE ȘI FISCALE ÎN CAZUL DECONTĂRILOR COMERCIALE CU TERMEN EXPIRAT

LUPEI DANIELA

Studentă an. 3, facultatea Economie, UASM

Nerespectarea termenilor contractuali de achitare a angajamentelor de plată derivă apariția decontărilor comerciale cu termen expirat. Decontările comerciale cu termen expirat se formează din: a) datorii neachitate furnizorilor pentru bunurile și serviciile procurate și creanțe nestinse cauzate de avansurile acordate în contul viitoarelor procurări – la cumpărători; b) creanțe nestinse pentru bunurile și serviciile livrate și datorii pentru avansurile primite – la furnizori. Identificarea decontărilor cu termen expirat se realizează în cadrul inventarierii, efectuarea căreia este prevăzută de art. 16 din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 2017. Modul de inventariere a datoriilor și creanțelor este prezentat în compartimentul 10 al Regulamentului privind inventarierea nr. 60 din 29 mai 2012. Potrivit regulamentului în cauză inventarierea creanțelor și datoriilor comerciale urmează a fi efectuată cel puțin o dată pe an. Conform actelor normative în vigoare creanțele compromise și datoriile cu termenul de prescripție expirat urmează a fi casate. Contabilizarea decontărilor în cauză este diferit. Și din punct de vedere fiscal casarea acestora induce o serie de ajustări neordinare.

Scopul cercetării date constă în dezvoltarea tratamentului contabil și fiscal al decontărilor comerciale cu termen expirat întâlnite în cadrul activităților economice ale entităților. Pentru realizarea acestuia s-au conturat următoarele obiective: 1) studierea cadrului normativ și a surselor bibliografice cu referință la subiectul analizat; 2) definirea succintă a datoriilor și creanțelor cu termen expirat; 3) examinarea prevederilor fiscale cu referință la tratamentul decontărilor cu termenul de prescripție expirat; 4) exemplificarea modului de contabilizare a faptelor economice privind decontarea creanțelor compromise și datoriilor cu termen expirat.

Cercetările au fost realizate în cadrul departamentului Contabilitate, finanțe și informatică cu suportul A.O. „Asociației Contabililor din Sectorul Agroalimentar din Republica Moldova”. Studiul monografic a fost efectuat în baza actelor legislative și normative în vigoare, precum și lucrărilor diferitor cercetători din domeniu și experiența contabililor practicieni publicate în revistele de specialitate (cum ar fi: Contabilitate și audit, Monitorul Fiscal ș.a.).

Cercetările denotă că datoriile comerciale expirate apar în cazurile când entitatea nu-și onorează în termenii stabiliți angajamentele față de furnizori privind bunurile și/sau servicii procurate, iar creanțele compromise sunt acele angajamente de plată care nu pot fi încasate de la cumpărători (clienți) întrucât le-a expirat termenul de prescripție. S-a consemnat că decontarea datoriilor comerciale cu termen expirat se contabilizează ca diminuarea datoriilor și majorarea veniturilor, iar a creanțelor compromise – ca majorarea cheltuielilor perioadei sau diminuarea provizioanelor privind creanțele compromise. Casarea decontărilor comerciale cu termen expirat induce după sine ajustări în declarațiile VEN12, UNIF21, SIMM21.

Rezultatele cercetărilor rezumă următoarelor concluzii:

1. În activitatea sa entitatea înregistrează datorii și creanțe cu termen expirat, care urmează a fi decontate ținând cont de actele normative și legislative în vigoare.
2. Datoriile și creanțele cu termen expirat se documentează în baza Actelor de verificare reciprocă a decontărilor cu furnizorii/cumpărătorii.
3. Se permite deducerea oricărei datorii compromise, dacă această datorie s-a format în cadrul desfășurării activității de întreprinzător;
4. Creanțele urmează a fi deduse la calcularea venitului impozabil în cazurile specificate în art. 5 pct. 32) din Codul fiscal.

Conducător științific – asist. univ. Țapu Tatiana